

Ved bedømmelse af de samlede overslag skal det derfor bemærkes, at disse overslag naturligvis kan være underkastet en række variationer, idet de bygger på bedømmelsen af forhold, der vanskeligt kan skønnes over. Dette gælder specielt med hensyn til antallet af sager og i hvilket omfang, de trufne afgørelser vil blive påklaget. Man er imidlertid af den opfattelse, at materialet, selvom det på en række punkter giver anledning til nogen usikkerhed, alligevel er af en sådan ensartethed, at de foretagne skøn er forsvarlige.

Det skal endvidere bemærkes, at der i overslagene er bygget på en række forventninger og forudsætninger for den fremtidige administration, som kan vise sig at være utilstrækkelige. Stigningen i såvel de statslige som i de kommunale administrationsudgifter vil f. eks. være afhængig af den takt, hvori de statslige og kommunale myndigheder opbygger og udbygger den bestående organisation til at løse de nye opgaver. Den hastighed og det omfang, hvorved specielt planlægningsopgaverne løses, er naturligvis ligeledes af meget stor betydning for overslagene, men der er som udgangspunkt taget den organisation og det opgaveomfang, der kan forventes etableret 2—3 år efter lovens ikrafttræden.

Kommunale opgaver.

Lovforslaget vil medføre, at en række opgaver, som de kommunale myndigheder har i dag, vil blive intensiveret, samt at de vil få tillagt en række nye opgaver, som for en dels vedkommende har været varetaget af landvæsenskommissionerne.

Kommunerne skal efter forslaget løse følgende opgaver:

1. Bistå amsrådet med en kortlægning af kommunernes vandressourcer og med planlægningen for anvendelsen af disse vandressourcer. Dette er i princippet en opgave, som primærkommunerne hidtil har varetaget, men det må forudses, at opgaverne fremover skal intensiveres, bl. a. for at opnå en bedre udnyttelse af vandressourcerne.

2. Kommunerne skal føre tilsyn med vandforsyningen i kommunen, herunder med vandets kvalitet og med vandindvindingsanlæggenes funktioner, vedligeholdelse m. v. Dette er en opgave, som sundhedskommissionen varetager i dag, men det forudses, at tilsynsvirksomheden fremover skal forstærkes.

3. De kommunale myndigheder kan efter forslaget fortsat give indvindingsstilladelse til mindre indvindinger, jfr. § 12, og denne opgave vil antagelig ikke skifte væsentlig karakter i forhold til det nuværende system.

4. De kommunale myndigheder skal varetage ekspropriationsopgaverne i forbindelse med såvel areal- som servitutekspropriationer. Dette er en opgave, der tidligere har været varetaget af landvæsenskommissionerne.

Et skøn over udgiftsstigningerne for *kommunernes* fremtidige opgaver vil hovedsagelig skulle baseres på de intensiverede og nye opgaver. Den forøgede tilsynsvirksomhed vil dels medføre tilsyn med flere vandindvindingsanlæg, dels medføre flere tilsyn med det enkelte anlæg. Det er i forureningsrådets rapport nr. 1, „En redegørelse for spildevandsforhold og affaldsbehandling i Danmark“, anslået, at der findes ca. 7.200 større indvindingsanlæg, hvoraf ca. 3.700 forsynes forskellige virksomheder, herunder specielt landbrugsvirksomheder. Det kan forsigtigt anslås, at de kommunale myndigheder i dag, gennem sundhedskommissioner og levnedsmiddel-laboratorier, fører tilsyn med hovedparten af disse anlæg. Udvides tilsynsopgaverne i første omgang i forhold til den eksisterende ordning med 1-2 yderligere tilsyn pr. år for egentlige vandværker, der altså kan anslås til ca. 3.500, vil denne opgave betyde, såfremt det skønnes, at en tilsynsmedarbejder kan gennemføre 4 — 6 tilsyn pr. dag, et samlet behov for yderligere 8 — 10 tilsynsførende medarbejdere for de kommunale myndigheder. De samlede udgifter til dette tilsynspersonale kan forsigtigt anslås til ca. 1 mill. kr. årligt. Hertil kommer eventuelt udgifter til laboratorieundersøgelser af vandet af nogenlunde samme størrelsesorden, ca. 1. mill. kr. årligt.

Ekspropriationsopgaverne vil formentlig omfatte ca. 200-250 sager pr. år for landet som helhed. Det kan forsigtigt anslås, at en sag vil kræve en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 3 — 5 dage, således at det samlede behov vil udgøre 3 — 5 sagsbehandlende medarbejdere svarende til ca. 3/4 mill. kr. årligt for landet som helhed.

Det er imidlertid meget vanskeligt at bedømme, hvor mange ekspropriationssager der årligt vil komme til behandling hos de kommunale myndigheder, således at den samlede arbejdsbelastning kan vise sig at være større end antaget.

Det må herudover forudses, at den større vægt, der fremover lægges på kortlægningen og planlægningen af vandressourcernes anvendelse, vil medføre et behov for yderligere medarbejdere i kommunerne. Det er meget vanskeligt at skønne over størrelsesordenen, men det kan måske for landet som helhed sættes til 4 — 5 sagsbehandlende medarbejdere, svarende til årlige udgifter i størrelsesordenen 1 mill. kr.